

The mystical connection between God, the Temple, and the body of Messiah.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Terumah (תרומה | Heave offering)
- Torah: Exodus 25:1-27:19
- Haftarah: 1 Kings 5:26-6:13
- Gospel: Mark 12:35-44

The Divine Presence and the Tabernacle

The same Hebrew words which we translate as, "Let them construct a sanctuary for Me, that I may dwell among them," could be translated, "Let them construct a sanctuary for Me, that I may dwell within them" (Exodus 25:8). Had Israel been worthy, no Tabernacle would have been necessary. The same Divine Presence which came to rest in the Tabernacle would have rested within each individual. Messiah fulfills this passage literally. While He was among us in the flesh, the physical body of Yeshua created a perfect sanctuary for God to dwell among His people. This is why Yeshua spoke of Himself as the Temple of God. He warned, "Destroy this Temple, and in three days I will raise it up again" (John 2:19). His body was a spiritual Temple, the holy dwelling place of God: "He was speaking of the temple of His body" (John 2:21).

These words hint toward a connection between the physical body of Yeshua and the holy Temple in Jerusalem. Yeshua's suffering and death corresponded to the destruction of the Temple. His resurrection corresponds to the rebuilding of the Temple in the Messianic Era. In this regard, the holy Temple and the person of Yeshua share a mystical connection. That which befalls one befalls the other. Because the body of Messiah corresponds to the Temple, and because His disciples are metaphorically called "His body," they are also collectively called the Temple of the Holy Spirit. Paul repeatedly symbolized the congregation of believers as the "Temple of God" with the Holy Spirit dwelling within (eg. 1 Corinthians 6:19, 2 Corinthians 6:16). This does not mean that we are a literal building in which God is to be revered and worshipped. It does not mean that we are a geographical location where He has placed His name. As believers, our "temple-ness" does not supplant the legitimacy of the Temple in Jerusalem. Our status as a temple is metaphorical. Nevertheless, the presence of the indwelling Spirit of God within us is no less real than the presence of the Shechinah in the actual Temple. Perhaps this is what the Master alludes to when He says:

De mystieke verbinding tussen God, de Tempel en het lichaam van de Messias.

HET TORAHGEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Terumah (תרומה | Het hefoffer)
- Torah: Exodus 25:1-27:19
- Haftarah: 1 Koningen 5:26-6:13
- Evangelie: Marcus 12:35-44

De Goddelijke Aanwezigheid en de Tabernakel

Dezelfde Hebreeuwse woorden die we vertalen als: "Laat ze een heiligdom voor Mij bouwen, zodat Ik in hun midden kan wonen", zouden vertaald kunnen worden: "Laat ze een heiligdom voor Mij bouwen, zodat Ik in hen kan wonen" (Exodus 25:8). Als Israël waardig was geweest, zou er geen Tabernakel nodig zijn geweest. Dezelfde Goddelijke Aanwezigheid die in de Tabernakel tot rust kwam, zou in elk individu tot rust zijn gekomen. De Messias vervult deze passage letterlijk. Terwijl Hij onder ons in het vlees was, schiep het fysieke lichaam van Yeshua een perfect heiligdom voor God om onder Zijn volk te wonen. Daarom sprak Yeshua over zichzelf als de Tempel van God. Hij waarschuwde: "Vernietig deze tempel, en over drie dagen zal ik hem weer oprichten" (Johannes 2:19). Zijn lichaam was een geestelijke Tempel, de heilige verblijfplaats van God: "Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam" (Johannes 2:21). Deze woorden duiden op een verbinding tussen het fysieke lichaam van Yeshua en de heilige Tempel in Jeruzalem. Yeshua's lijden en dood kwamen overeen met de vernietiging van de Tempel. Zijn opstanding komt overeen met de heropbouw van de Tempel in de Messiaanse tijd. In dit opzicht hebben de heilige Tempel en de persoon van Yeshua een mystieke band met elkaar. Wat het ene overkomt, overkomt het andere. Omdat het lichaam van de Messias overeenkomt met de Tempel, en omdat Zijn discipelen metaforisch "Zijn lichaam" worden genoemd, worden zij ook collectief de Tempel van de Heilige Geest genoemd. Paulus symboliseerde de gemeente van de gelovigen herhaaldelijk als de "Tempel van God" met de Heilige Geest in zich (bijv. 1 Korintiërs 6:19, 2 Korintiërs 6:16). Dit betekent niet dat we een letterlijk gebouw zijn waarin God moet worden vereerd en aanbeden. Het betekent niet dat we een geografische locatie zijn waar Hij Zijn naam op heeft geplaatst. Als gelovigen vervangt ons "tempel-zijn" niet de legitimiteit van de Tempel in Jeruzalem. Onze status als tempel is metaforisch. Toch is de aanwezigheid van de inwonende Geest van God in ons niet minder reëel dan de aanwezigheid van de Shechinah in de eigenlijke Tempel. Misschien is dit waar de Meester op zinspeelt als hij zegt:

An hour is coming when neither in this mountain nor in Jerusalem will you worship the Father. ... But an hour is coming, and now is, when the true worshipers will worship the Father in spirit and truth; for such people the Father seeks to be His worshipers. (John 4:21-23)

In the world to come, there will be no Temple. Messiah Himself will be the Temple in the New Jerusalem: "I saw no temple in it, for the LORD God the Almighty and the Lamb are its temple" (Revelation 21:22).

Er komt een uur dat je noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zult aanbidden. ... Maar er komt een uur, en dat is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid; want zulke mensen wil de Vader als Zijn aanbidders. (Johannes 4:21-23)

In de toekomstige wereld zal er geen Tempel zijn. De Messias zelf zal de Tempel in het Nieuwe Jeruzalem zijn: "Ik zag er geen tempel in, want de HEER God de Almachtige en het Lam zijn zijn tempel" (Openbaring 21:22).